

kisebb befektetéssel a meglevő személyzetének tökéletesebb kihasználása mellett, olcsóbb gabonaárakkal, megfelelő helyen, egy kisebbarányú fáciántenyésztést üzni. Ilyen esetben, hacsak elemi csapások nem jönnek közbe, ráfizetni akarva sem lehet.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

Az Országos Erdészeti Egyesület szervezőbizottságának Budapesten 1930 február hó 17-én az egyesület székházában tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: gróf Széchenyi Aladár, a bizottság elnöke, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, a bizottság alelnöke, Térfi Béla, az egyesület alelnöke, Bund Károly, Fekete Béla, Fiedler Jenő, Földváry Miksa, Krause Dezső, Matusovits Péter, Péch Kálmán, Rimler Pál, Takách Zsigmond, Véssei Mihály, Wittenberger Géza bizottsági tagok, Bogyai Pál és Földváry László egyesületi tagok, valamint Biró Zoltán ügyvezető és Lengyel Sándor segédtitkár.

Távolmaradásukat kimentették: Hepke Arthur, vitéz Ilosvay Lajos, Kovássy Kálmán és Szepesi Arthur bizottsági tagok.

Gróf *Széchenyi* Aladár elnök üdvözli a megjelenteket és az ülést megnyitja.

1. *Ügyvezető* jelenti, hogy a parádi ülés programját az új erdőtörvénytervezettel kapcsolatosan felmerült sok munka miatt még nem sikerült teljes mértékben végrehajtani. Így az erdőtörvény 50 éves évfordulója alkalmából az egyesületi székházban felállítandó emléktábla ügyében sem történt még végleges állásfoglalás.

Indítványozza, hogy a bizottság jelöljön ki három bizottsági tagot a felállítandó emléktáblával kapcsolatos kérdések megvitatására és javaslattétel végett.

A szervezőbizottság erre egyhangúlag Véssei Mihály, Péch Kálmán és Fekete Béla urakat kéri fel, akik a megbízatást el is vállalják.

Ügyvezető jelenti továbbá, hogy az egyesület anyagi ügyei most rendezettebbek, amennyiben az erdőbirtokosok áldozatkészsége folytán az új erdőtörvénnyel kapcsolatos propagandacélokra mintegy 10—11 ezer pengő folyt be.

Az egyesületi székházban lévő Hauser Margit-féle lakás ki lett ürítve. A lakás rendbe lett hozva és fel lett ajánlva ugyancsak a székházban lakó özv. Gaálnénak 800 P évi bérért, viszont az ő lakását 2400 P-ért adta ki az egyesület. Bund Károly ny. egyesületi titkár ötszobás lakását azonban még nem sikerült bérbeadni.

2. *Elnök* a tárgysorozat következő pontjához a vidéki egyesületek-

kel való együttműködés kérdéséhez hozzászólva, röviden annak a nézetének ad kifejezést, hogy helytelen egyes vidéki egyesületeknek az az eljárása, hogy az erdőgazdaságot érintő országos kérdésekben az Országos Erdészeti Egyesület állásfoglalásától eltérő álláspontot foglalnak el. Országos kérdésekben a vidéki egyesületeknek az Országos Erdészeti Egyesülettel közös egyetértésben kellene eljárniok.

Ügyvezető rámutat arra, hogy a vidéki egyesületek tagjai tulajdonképpen az Országos Erdészeti Egyesületnek is tagjai s így egyáltalában nincsen komoly ok arra, hogy országos fontosságú kérdésekben a vidéki egyesületek, amelyek elsősorban a helyi érdekek képviselőit és a kollegialitás ápolására hivatottak, alá ne rendeljék akaratukat az Országos Erdészeti Egyesület egységes állásfoglalásának.

Az Országos Erdészeti Egyesületben van leginkább mód arra, hogy az erdőbirtokosok és az erdőtiszték nézeteiket kicserélhessék; a vidéki egyesületeknél, ahol az erdőbirtokosok alig vesznek részt, erre alig adatik alkalom.

A békés együttműködés kifejlesztése érdekében javasolja, hogy a felvetődő országos fontosságú kérdéseket az Országos Erdészeti Egyesület adja le előzetesen a vidéki egyesületeknek, hogy azok a kérdéseket megvitattva, álláspontjukat az Országos Erdészeti Egyesület tudomására hozhassák és így módjukban legyen akaratukat esetleg az országos egyesületben is érvényre juttatni. Amennyiben azonban az országos egyesületben álláspontjuk nem érvényesül, ne foglaljanak el külön álláspontot, mert ez csak csökkentené mindkét állásfoglalás súlyát. A helyi érdekeknél az Országos Erdészeti Egyesületnek mindenestre honorálnia kell a vidéki egyesületeknek az akaratát.

Rimler Pál biz.-tag felszólalásában megemlíti, hogy a vidéki egyesületi élet csak néhány éves és ott még sohasem volt felvetve az országos egyesület részéről az a kérdés, hogy mikép történjék az anyaegyesülettel való együttműködés.

Ísmerteti az Ausztriában kialakult helyzetet, ahol minden tartománynak meg van a maga egyesülete, amely az országos egyesületbe delegálja megbízottait. Az országos egyesület a megvitattott kérdésekben azután természetesen a vidéki egyesületekkel egységesen nyilvánítja véleményét. Addig, amíg nálunk az együttműködés tekintetében nincs megegyezés, nem illetheti szemrehányás a vidéki egyesületeket.

Annál kevésbé lehet ezt tenni, mert az országos egyesület egyáltalán soha nem vesz részt a vidéki egyesületek életében. Az erdő-törvénytervezet kérdésében sem érintkezett az Országos Erdészeti Egyesület a vidéki egyesületekkel s a bizottság álláspontját sem ismertette velük.

Indítványozza, hogy a bizottság keressen módot az együttműködés kérdésének a közös cél érdekében való megoldására.

Elnök megjegyzi, hogy az elhangzottak egyáltalában nincsenek ellentétben az általa mondottakkal.

Véssei Mihály bizottsági tag véleménye szerint a békés együtt-

működés meg van. Azt gondolja, hogy az együttműködés kérdése éppen azért lett felvetve, mert a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületnek az új erdőtörvénytervezettel kapcsolatosan elfoglalt álláspontja nem fedi az Országos Erdészeti Egyesület törvény-előkészítő-bizottságának véleményét.

A törvénytervezet ott is meg lett tárgyalva, általánosságban ma-gukévá tették az Országos Erdészeti Egyesület állásfoglalását s csak bizonyos kérdésekben nyilvánították különvéleményüket. Egy pillanattig sem gondoltak sohasem arra, hogy egyesületük alá van rendelve az Országos Erdészeti Egyesületnek, miután a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület külön alapszabályokkal rendelkező, épp olyan független, önálló egyesület, mint az Országos Erdészeti Egyesület.

Földváry Miksa bizottsági tag, mint a Déldunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület tagja, ugyanennek, a Véssei Mihály által nyilvánított nézetnek ad kifejezést. Mint kicsiny egyesület, féltékenyen őrzik függetlenségüket s mint önálló egyesület, egyenrangú felekként tárgyalnak. Egyenrangú társegyesületnek tekintik egyesületüket s egyáltalában nem tartanak helyesnek, ha az Országos Erdészeti Egyesület akarátát ráerőszakolná a vidéki egyesületekre.

Pécs Kálmán bizottsági tag helyesnek tartja, ha a vidéki egyesületek országos kérdésekkel is foglalkoznak. Ily kérdéseket azonban csak az Országos Erdészeti Egyesület felkérésére kellene tárgyalniok.

Igazi feladatukat tulajdonképpen körzetük erdőgazdasági kérdéseinek a megvitatása képezné.

Véleménye szerint baj volna, ha a vidéki egyesületek országos kérdésekben nem ismernék el az Országos Erdészeti Egyesület működésének fontosságát. Önállóságukat egyáltalán nem sértheti az a körülmény, ha elismerik a központ elsőbbségét. Igyekezzenek érvényt szerezni akarataknak, de ha ez az Országos Erdészeti Egyesület keretén belül nem sikerül, úgy deferálniok kell.

Ügyvezető Rimler Pállal szemben megállapítja, hogy 1. a vidéki egyesületekkel való együttműködés kérdése nem most került először szóba. Már Parádon foglalkozott ezzel a kérdéssel a szervező-bizottság, amint az az Erdészeti Lapok 1929. évi novemberi számában közzölt bizottsági jegyzőkönyvből is megállapítható.

A kérdést akkor nem lehetett érdemileg tárgyalni, mert a vidéki egyesületek ott jelenvolt vezetői kijelentették, hogy egyesületeiktől nincs megbízásuk a tárgyalásra.

Kifejezetten felkérték a vidéki egyesületeket, hogy foglalkozzanak a kérdéssel.

Megállapítani kívánja, hogy mióta az egyesület ügyeit vezeti, a vidéki egyesületek minden életnyilvánulásán résztvett, az Országos Egyesület képviselőjében és megbízásából.

Sajnálja, hogy Rimler Pál biz. tag az utolsó igazgatóválasztmányi ülésen nem vett részt, mert akkor tudna az összes vidéki egyesületekhez intézett megkeresésről, amelyben arra kértük őket, hogy tárgyalják le előbb maguk a törvényt, aztán küldjenek megbízottakat a bizottsági ülésre, akik az ő álláspontjukat egész a közgyűlésig képviseljék s ha nem sikerül azt érvényesíteni, úgy fogadják el az Országos Egyesületben kialakult többségi álláspontot. A Felsődunántúli Egyesület kiküldöttjei a tárgyaláson résztvettek, a bizottsági határozatokhoz hozzájárultak. Bár a bizottság határozatait ilyenképpen is megismertették, a Felsődunántúli Egyesület alelnökének kérésére, azonnal megküldötte a módosítások házi példányát, nem állhat fenn tehát az a vád sem, hogy az Országos Erdészeti Egyesület nem iparkodott a vidéki egyesülettel a bizottság álláspontját megismertetni.

Annak igazolására, hogy a tárgy felvételére nem a Felsődunántúli Egyesület állásfoglalása szolgáltatott okot, mint azt Véssei biz. tag gondolja, utal arra, hogy a meghívó és tárgysorozat 4-én kelt, míg a Felsődunántúli Egyesület gyűlése 8-án volt, egyébként igazolni tudja, hogy a bizottság összehívására még január hó folyamán kért az elnök úr Öexcellenciájától engedélyt.

Véssei Mihály biz. tag újból felszólalva, azt ajánlja, hogy ha az együttműködést oly módon akarnák megoldani, amint azt Péch Kálmán gondolja, úgy az együttműködés módját kifejtve, írjon át az Országos Erdészeti Egyesület a vidéki egyesületeknek.

Tudomása szerint az együttműködés kívánsága a vidéki egyesületeknél is megvan. A kisebbségi véleményt azonban az Országos Erdészeti Egyesületnek tiszteletben kell tartania.

Gróf Széchenyi Aladár elnök megjegyzi, hogy arra egyáltalában nem gondol senki, hogy a vidéki egyesületek függvényei legyenek az Országos Erdészeti Egyesületnek s erre nincs is szükség. A legfontosabb e tekintetben az, hogy megtaláljuk a kapcsolatot arra vonatkozóan, hogy országos kérdésekben egyöntetű állásfoglalás érvényesülhessen.

Bogyay Gyula Véssei Mihály biz. tagnak és az ügyvezetőnek az új erdőtörvénytervezet tárgyalásáról kapcsolatos felszólalására utalva, tájékoztatást kér az iránt, hogy a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület miért foglalt el külön álláspontot az új erdőtörvénytervezettel szemben, amikor az egyöntetű állásfoglalás érdekében megbízottakat küldött az Országos Erdészeti Egyesület törvényelőkészítő-bizottságának a tervezetet tárgyaló üléseire. Oly színezete van a dolognak, mintha a Felsődunántúli Egyesület dezavualta volna megbízottait.

Fiedler Jenő biz. tag egyben mint a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület által az Országos Erdészeti Egyesület törvényelőkészítő-bizottságába delegált tag kijelenti, hogy ő két más tagtársával egyetemben egyesületének írásbeli meghatalmazása alapján vett részt az Országos Erdészeti Egyesület törvényelőkészítő-bizottságá-

nak ülésein, oly utasítással, hogy az ott hozott határozatokhoz, amennyiben azok nem ellenkeznek az erdőgazdaság érdekeivel, egyesületük nevében járuljanak hozzá. Ennek a megbízásnak eleget is tettek s a bizottság határozatai az ő hozzájárulásukkal jöttek létre. Eljárásuk eredményéről szóló jelentésüket egyesületük azonban nem hallgatta meg, sőt ő maga a vidéki egyesület bizottsági és választmányi ülésére meghívót sem kapott. Egyesületük elnöksége a közgyűlésen az Országos Erdészeti Egyesület bizottságának javaslatát nem is ismertette, hanem csak egy, a választmány által hozott határozatot olvastatott fel és azt hozzászólás nélkül, határozatként mondtotta ki. A közgyűlés, amikor határozott, a törvényelőkészítő-bizottság határozatát nem is ismerte.

Ügyvezető sajnálattal kénytelen igazolni, hogy a határozathozatal tényleg úgy történt, hogy a vezetőség az országos egyesület törvényelőkészítő-bizottságának határozatát meg sem kísérelte ismertetni. Bár felszólalási szándékát már a választmányi ülésen jelezte, csak a határozat kimondása után jutott szóhoz.

Végeredményben a bizottság olyképpen határozott, hogy az Országos Erdészeti Egyesület az országos kérdésekben való együttműködés biztosítása céljából írásban meg fogja keresni a vidéki egyesületeket és egyben meg fogja jelölni azt az utat és módot, valamint azokat a proposíciókat, amelyek betartása mellett, országos kérdésekben az egyöntetű állásfoglalást biztosíthatónak tartja. A vidéki egyesületek pedig erre meg fogják tenni észrevételüket.

3. *Ügyvezető* ismerteti az O. E. E.-nek, mint érdekképviselőnek a kérdését. A törvényelőkészítő-bizottság már foglalkozott e kérdéssel és oly meggyőződésre jutott, hogy addig, amíg pontos statisztikai adatok nem állanak rendelkezésre, nem lehet a kérdést kielégítően megoldani. A kérdés még nem érett meg annyira, hogy a bizottság fix proposíciót tehessen, de addig is szükség van az érdekképviselőre. Javasolja, hogy az egyesület vezetősége forduljon megfelelő felterjesztéssel az illetékes földművelésügyi kormányzathoz és kérje, hogy addig is, amíg egy törvényes szerv létesíthető lesz, ismerje el az Országos Erdészeti Egyesületet érdekképviselői szervnek, erdőgazdasági kérdésekben mindenkor hallgassa meg az egyesületet és fogadja azt el, mint a birtokosok képviselőjét. Az egyesület az elismerés után a birtokosok felhatalmazása alapján eljárhatna képviselőjükben különböző hivatalos fórumoknál. Az eljárásért az egyesület viszont az érdekelt birtokosoknak csak minimális költséget számítana fel, ami azonban az egyesületnek mégis némi jövedelmet jelentene. A birtokosok ügyeiben így minden különösebb megterhelés nélkül hozzáértő szakemberek járnának el.

Elnök úgy véli, hogy mindenekelőtt tájékozódni kellene afelől, hogy a földművelésügyi miniszter úr öngyméltósága elismerné-e az egyesületet hivatalos képviselőnek.

Ügyvezető véleménye szerint az egyesületeket el szokták ismerni érdekképviselői szervnek. Az Országos Erdészeti Egyesületet ezelőtt ugyan ritkán hallgatták meg. Utal azonban az OMGE.-re, meg a GyOSz-ra, amely egyesületeket minden kérdésben meghallgatnak.

Rimler Pál biz. tag kijelenti, hogy az erdőbirtokosok minden-
esetre a legnagyobb örömmel fogadják az egyesületnek azt az aján-
latát, hogy az erdőbirtokosok ügyeiben el kíván járni. Az eljárási
költségeket azonban az ügy természetéhez és az eljáráshoz mérten,
esetről-esetre az egyesület mondja meg.

Térfi Béla egyesületi alelnök opportusnak tartja, ha az egyesü-
let e kérdésben mindenekelőtt a földművelésügyi miniszter úrhoz for-
dulna. A bizottság az ügyvezetőnek az érdekképviselőre vonatkozóan
tett javaslatát egyhangúan elfogadja és egyben elhatározza a felszó-
lalások figyelembevételét is.

Több tárgy nem lévén, elnök megköszönve a tagok megjelenését,
az ülést berekeszti.

Kmft.

Egyesületi összejövetelek. Értesítjük tisztelt tagtársainkat,
hogy egyesületünk székházában tartani szokott csütörtök délutáni
összejöveteleinken úgy vidéki, mint budapesti tagtársaink mind na-
gyobb számban vesznek részt. A kedélyes délutánok, amelyeken a kol-
légák igen gyakran érdekes szakkérdéseket is megvitatnak, igazi kol-
légialis összetartásról tesznek tanuságot. Az összejöveteleket továbbra
is folytatólagosan minden csütörtök délután 5 órai kezdettel tartjuk
meg.

Felkérjük úgy a budapesti, mint vidéki tagtársainkat, hogy csü-
törtök délutáni összejöveteleinken minél számosabban résztvenni
szíveskedjenek.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. földművelésügyi miniszter az alföldi erdőtelepítések
terén szerzett érdemeiért az Ivánfenéki Ármentesítő és Belvízszabá-
lyozó Társulatot elismerő oklevéllel tüntette ki, Bácsi Elek társulati
igazgatónak pedig elismerését fejezte ki.
